

РЕШЕНИЕ

№ 771

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 декември 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №850 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТЕРИТОРАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ (ТД на НАП) - София против решение №1193 от 04.12.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1478 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е отменено НП №66279F064829 ОТ 01.08.2013 Г. на ДИРЕКТОР НА ОФИС ПЕРНИК ПРИ ТД НА НАП – СОФИЯ, издадено срещу *****, седалище и адрес на управление гр. *****, представлявано от А. В. Г., управител, с което за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) във вр. с 261, ал. 1 от ЗКПО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Съдържат се доводи в посока на отсъствие на предпоставки за квалифициране на процесното деяние, съставляващо административно нарушение, като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Административнонаказващият орган излага съображения за

степената на обществена опасност на деянията, с които се нарушава законодателството, уреждащо обществени отношения в областта на данъчната, рефлектиращи съответно върху фискалната, политика на държавата. От настоящия съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, както и да се произнесе по същество като потвърди процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Кирилова, която заявява че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата, ***** гр. Радомир, пред съда не се представлява и не заявява становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението следва да бъде отменено.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, след събиране и съвкупна преценка на доказателствата, представени като част от преписката и събрани в хода на съдебното следствие, е приел от фактическа страна, че при получаване на 28.05.2013 г. на годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО за 2012 г. в отдел УК на Офис Перник при ТД на НАП София, изпратена по пощата от името на ***** гр. Радомир, с дата на изпращане на пощенското клеймо 29.04.2013 г., инспектор по приходите установил, че дружеството, в качеството си на

задължено лице, не е подало в законоустановения срок до 01.04.2014 г. (31.03.2013 г. е неприсъствен ден), ГДД по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и за дължимия годишен корпоративен данък за 2012 г. За така установеното със съставяне на акт за нарушение срещу дружеството е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е приел от правна такава, че изводите на административнонаказващия орган са потвърдени по безспорен начин от събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, поради което безспорно е че именно наказаното дружество е извършило вмененото му нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО във вр. с чл. 261, ал. 1 от ЗКПО. Но по повод извършваната цялостна проверка относно правилното приложение на материалния закон, включително и относно преценката на административнонаказващия орган за наличие на признаци за маловажност на нарушението в смисъла на чл. 28 от ЗАНН решаващият състав на Районен съд - Перник е приел, че предвид ниска обществена опасност на деянието, осъществено от жалбоподателя са налице предпоставки за третиране на случая като маловажен. Неприлагането на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН от страна на наказващия орган е определено като нарушение на материалния закон, като процесното НП е отменено на това основание.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира жалбата за основателна. Настоящият съдебен състав не смята за правилен извода, че в процесния случай са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което материалният закон е приложен неправилно.

Вмененото на данъчно задълженото по смисъла на ЗКПО дружество и настоящ ответник нарушение, има следния фактически състав: 1. данъчно задължено лице, което се облага с корпоративен данък 2. не подава годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължим годишен корпоративен данък 3. в срок до 31 март на следващата година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице.

„Данъчно задължени лица“ по смисъла ЗКПО, чл. 2, ал. 1 са: т. 1. местните юридически лица – учредени съгласно българското законодателство (чл.3, т. 1 ЗКПО. В процесния случай наказаното лице е ООД – търговско дружество, с ограничена отговорност, юридическо лице, по смисъла на ТЗ. Следователно на *****, гр. Радомир, като местно юридическо лице, учредено съгласно българското законодателство, е субект на ЗКПО, включително относно задължението да подава годишна данъчна декларация за

данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Законодателят в ЗКПО не е обвързал задължението за подаване на годишна данъчна декларация и в посочения срок, с извършване или не на дейност от страна на данъчно задълженото лице в указания данъчен период.

За да се приеме процесното деяние за маловажно по смисъла на ЗАНН, следва да са налице предпоставки, които не могат да бъдат обстоятелства като: „не извършване на дейност“ и „липса на вредни последици“ от извършване на нарушението. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН от Наказателния кодекс (НК). Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК не е престъпно (в случая не е административно нарушение) деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление (административно нарушение) поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легалното определение на понятието маловажност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от (НК) – „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление (административно нарушение) с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци - липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. В случая законодателят, с въздигането в нарушение, наказуемо по административен ред, на „неподаването на годишна данъчна декларация в срок“ е кодифицирал деянието, като такова с определена степен на обществена опасност, отразена и във вида, границите и размера на наказанието. Така определена обществената опасност на процесното деяние не е обвързана с липса или незначителност на вредни последици, поради формалния характер на нарушението. Поради това този факт не следва да се приема за смекчаващо отговорността обстоятелство. Достатъчно е нарушението да бъде извършено, за да бъде общественоопасно. От друга страна по делото не са налице и данни за други смекчаващи, изключителни или многобройни, обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Единственото смекчаващо отговорността обстоятелство, а именно извършването на нарушението за първи път, е отчетено от

административнонаказващия орган посредством налагане на наказание в минималния предвиден от законодателя размер, с което са съобразени и разпоредбите на чл. 27 на ЗАНН. Това обстоятелство като единствено, но не изключително, не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. Да се приеме настоящия случай за маловажен би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при сочените обстоятелства – неподаване в срок на декларацията по чл. 92, ал. 2 във вр. с ал. 1 на ЗКПО, поради неизвършване на дейност и при липса на други такива нарушения, да се приема, че деянието е маловажно, с което да дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите, в случая на ЗКПО. Това на свой ред би отменило действието въобще на задължението по чл. 92, ал. 1 и 2 на ЗКПО при подобни обстоятелства. Целта на ЗКПО е облагането на печалбата, доходите, разходите, приходите от сделки по чл. 1 от ТЗ и пр., което безспорно предполага действащи, но и данъчно задължени лица по смисъла на ЗКПО. Законът не ги разграничава на действащи и недействащи що се отнася до носенето на административнонаказателна отговорност за нарушаване на разпоредбите му. Поради това бездействието и липсата на инициатива, за прекратяване например на търговско дружество, което не развива дейност и излизане от кръга на задължените по смисъла на ЗКО субекти по установения за това законов ред, има за последица санкцията на държавата.

Предвид горните доводи предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН по настоящото дело не са налице, поради което неправилно е решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП. Налице е касационно основание за отмяна на решението на Районен съд - Перник по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателния кодекс във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. Делото е изяснено от фактическа страна, в производството пред районния съд не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и са налице изводи относно приложимия и приложен материален закон, поради което, мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1193 от 04.12.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1478 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП №66279F064829 ОТ 01.08.2013 Г. на ДИРЕКТОР НА ОФИС ПЕРНИК ПРИ ТД НА НАП – СОФИЯ, издадено срещу ***** , седалище и адрес на управление

гр. *****, в качеството му на задължено лице, представлявано от А. В. Г., управител, с което за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) във вр. с 261, ал. 1 от ЗКПО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/